

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15. února 2023 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců Mgr. Michala Kubánka a Mgr. Romana Šustru v trestní věci **obžalovaného** [redacted], narozeného [redacted] v Českém Krumlově, bytem [redacted], vedené pro zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku a další, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 4 T 83/2022-458 ze dne 17. 10. 2022,

takto:

K odvolání obžalovaného [redacted] **se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. částečně zrušuje, a to ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu.**

Podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že se obžalovanému [redacted] **za zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládá úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 2 (dvou) let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Jinak zůstal napadený rozsudek nedotčen.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody na tři léta, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku mu byla uložena povinnost, aby společně a nerozdílně se spoluobžalovanou [redacted] zaplatil na náhradě nemajetkové újmy poškozeným nezletilým [redacted] 30 000 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

██████████, 50 000 Kč, ██████████ 50 000 Kč, ██████████ 30 000 Kč a ██████████ 30 000 Kč a částku 3 783,90 Kč jako náhradu bolestného. Trestná činnost obžalovaná ██████████ a spoluobžalované ██████████, ohledně níž vyhlášený rozsudek nebyl napaden odvoláním, spočívala v tom, že

obžalovaný ██████████ v době nejméně od roku 2019 do 6. 1. 2022, vyjma období od 28. 7. 2020 do 19. 2. 2021, kdy byl ve výkonu trestu odnětí svobody, žijící ve společné domácnosti se ██████████, jako zákonný zástupce a otec poškozených dětí nezletilých ██████████, nar. ██████████, ██████████, bo, nar. ██████████, ██████████, bo, nar. ██████████ a ██████████, nar. ██████████, a dále podílející se na výchově nezletilých poškozených dětí ██████████ nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████ a ██████████, nar. ██████████, na adrese ██████████, okres Český Krumlov, opakovaně nepřiměřeně k věku dětí, tyto všechny, vyjma ██████████ a ██████████, fyzicky trestal za drobné prohřešky, pozdní příchody domů apod., když je bil rukou, vařečkou, kopal je nobou do různých částí těla, přičemž konkrétně fyzicky napadl poškozeného nezletilého ██████████ tak, že ho na počátku června 2021 udeřil kovovou tyčkou do zad, žeber, z boční strany do kolene, čímž mu způsobil zranění spočívající v hematomech na kůži hrudníku v levé axiální čáře o rozměru 3x5 cm zelenožluté barvy, dále hematomech na dolních - holeních stranách menšího rozsahu s lékařským ošetřením v Nemocnici v Českém Krumlově a.s., dále fyzicky napadal nezletilého ██████████ a to tak, že ho tabal za vlasy, kopl ho ze zadní strany do lýtky a opakovaně ho fackoval do tváře, bez zjištěných způsobených zranění a lékařského ošetření, dne 5. 1. 2022 v domě ██████████, okres Český Krumlov, udeřil nezletilého poškozeného ██████████ ho, narozeného ██████████, dřevěnou vařečkou do oblasti obličeje, konkrétně pod pravé oko, čímž mu způsobil zranění spočívající v hematomu na pravé straně tváře a lícního oblouku o velikosti 5,7 cm, s krustou ve středu o velikosti 3,2 cm a s bolestivostí hlavy, přičemž toto zranění si vyžádalo lékařské ošetření u obvodní dětské lékařky MUDr. Jaroslavy Vaníčkové ve Větrní s dobou léčení nejméně 1 týdně a s dobou omezení na běžném způsobu života v trvání dvou týdnů z důvodu bolestivosti,

obžalovaná ██████████ v době od roku 2019 do 6. 1. 2022 na shodném místě trestala děti a to zejména ██████████, ██████████, ██████████ a ██████████ za drobné prohřešky údery rukou a vařečkou na tvář a hýždě, bez způsobených zranění, a přiblížela nepřiměřenému fyzickému trestání všech dětí ze strany obžalované ██████████, kterému nijak v jeho jednání nezabránila, toto neřešila, ani nikde neoznámila,

dále oba obžalovaní v době od roku 2019 do 6. 1. 2022 (obžalovaný ██████████ vyjma období od 28. 7. 2020 do 19. 2. 2021, kdy byl ve výkonu trestu odnětí svobody) na stejném místě řádným způsobem nezajistili všem dětem vhodné životní podmínky pro jejich rozvoj, děti žily v nevyhovujících životních podmínkách v nevybaveném bytě, spaly na dekách na holé zemi, doma měli často štěnice, domácnost byla po dobu několika měsíců bez elektrické energie, nenaučili děti základní hygienické návyky, nezajistili jim dostatečné teplo a čisté oblečení, nechávali děti stát na hanbě, nezajistili jim patřičnou lékařskou péči a potřebná lékařská vyšetření, přičemž nezletilý poškozený ██████████ nutně potřeboval intenzivní podporu psychologa, nezletilá ██████████ návštěvu urologa či nefrologa, přestože na uvedenou potřebnou péči byli rodiče opakovaně upozorněni ošetřující lékařkou i pracovníci Městského úřadu v Českém Krumlově – OSPOD,

a v důsledku tohoto jednání obžalovaných byli usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově o předběžném opatření ze dne 10. 6. 2021 sp.zn. 0 Nc 4/2021 nezletilí ██████████, a ██████████ umístěni do péče ██████████ a nezletilý ██████████ předán do péče mateřské babičce ██████████, nezletilá ██████████ byla poté svěřena do péče své matky ██████████, poškozený nezletilý ██████████ byl dne 2. 9. 2021 umístěn do ██████████, kde je nyní spolu se svým bratrem ██████████, poškozený nezletilý ██████████ byl usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 7. 1. 2022 sp. zn. 0 Nc 1/2022 společně s dalšími sourozenci nezl. ██████████, nar. ██████████, a nezl. ██████████, nar. ██████████, odebráni a umístěni do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a poté do péstounské péče na přechodnou dobu, a v současné době jsou rovněž umístěni do ██████████.

- Proti vyhlášenému rozsudku podal obžalovaný ██████████ řádně a včas odvolání do všech jeho se týkajících výroků, tedy do výroku o vině, trestu, zařazení do věznice a náhradě nemajetkové újmy. Namítá, že napadený rozsudek je nesprávný, skutková zjištění jsou neúplná a nemají oporu v provedeném dokazování. Nevypořádal se se všemi skutečnostmi rozhodnými pro řádné posouzení věci a nesprávné je rovněž právní posouzení věci. Rozsudek se především nevypořádává s informacemi, které vyplynuly z výslechu sociálních pracovníků, které docházely do rodiny, ani z výslechu svědkyně ██████████ a činí z nich nesprávné skutkové závěry a tyto výslechy nesprávně hodnotí. Pro posouzení celé věci jsou relevantní skutková zjištění a úvahy, zda konkrétní situace v rodině byla odlišná z hlediska stavu domácnosti, materiálního zajištění, vyhovujících životních podmínek atd. oproti situaci v jiných obdobně sociálně postavených a materiálně zajištěných rodinách. Z výpovědí uvedených osob vyplynulo, že nikoliv ba dokonce

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplývá, že rodina intenzivně řešila nevyhovující situaci týkající se zamoření bytu štenicemi a další výchovné a jiné problémy. Je notorií, že pokud se deratizuje jen jeden prostor v domě, kde se štenice nacházejí, tak se problém se štenicemi neodstraní. Pokud dočasně obžalovaný se svojí družkou neměli nábytek proto, že byl zamořen a později jej zajistili, pak uvedené závěry svědčí spíše o snaze věc řešit, než neřešit. Obecně platí, že pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného by měla být naplněna v těchto ohledech určitá vyšší míra stavu nevhodnosti životního prostředí, než je běžná v daném sociálním prostředí. Obdobné námítky lze vznést i ohledně skutkových závěrů týkajících se okolností, že děti neměly mít základní hygienické návyky. Tyto základní hygienické návyky jsou součástí dovedností, které s obžalovaným projednávala a nacvičovala svědkyně [REDAKCE], a ani s touto informací se napadené rozhodnutí nevypořádává správným způsobem. Nesprávné jsou skutkové závěry, že mělo docházet k týrání nezletilých dětí a že k němu mělo docházet po delší dobu, a to od roku 2019. Objektivně byly zaznamenány pouze určité následky počátkem června 2021 u nezletilého [REDAKCE] a v lednu 2022 u nezletilého [REDAKCE]. Jiné konkrétní následky nebyly zjištěny a ani u uvedených dvou případů není zřejmé, že by příčinou těchto následků mělo být jednání obžalovaného. Je nutné zdůraznit, že nejméně od července 2021 byly děti téměř pravidelně kontrolovány pracovníky OSPODu. Nelze tedy minimálně dospět k závěru, že by docházelo ke kontinuálnímu nevhodnému chování obžalovaného vůči dětem od července 2021 do ledna 2022 a k tomuto období rovněž nebylo prováděno žádné dokazování a je zcela paušálně zahrnováno či podřazováno údajné jednání po celém časovém úseku. V rámci provedeného dokazování nebyla žádným způsobem prověřována ani skutková zjištění k údajnému jednání obžalovaného od roku 2019 do února 2021. Trestní stíhání vůči obžalovanému bylo dne 12. 10. 2021 za skutky páchané v období od února 2021 do 10. 6. 2021. Až v rámci podané obžaloby je časové období rozšiřováno od roku 2019 (s výjimkou období května 2020 až února 2021, kdy byl obžalovaný ve výkonu trestu). K uvedenému rozšíření časového období však žádné dokazování prováděno nebylo a z provedeného dokazování nevyplývá, že by mělo v tomto období docházet ze strany obžalovaného k nějakému konkrétnímu protiprávnímu jednání. Stejně výhrady se vztahují i k časovému období od 11. 6. 2021 do 5. 1. 2022. Ani shora popsané dva případy nelze nade vší pochybnost přisuzovat konkrétnímu jednání obžalovaného a je třeba zdůraznit do značné míry rozporuplná vyjádření nezletilých, ale i potenciálně možný jiný mechanismus vzniku zranění nezletilého [REDAKCE] a nezletilého [REDAKCE]. Nelze mít za prokázané ani závěry, že by obžalovaný fyzicky nepřiměřeně trestal za drobné prohřešky nezletilé, které jsou činěny převážně na základě výslechů nezletilých dětí, které se však vyjadřovaly a vyjadřují velmi rozporuplně a do značné míry pouze obecně. Výpovědi některých z nich lze považovat za účelové a nelze vyloučit ani jistý motiv zkreslování či negativního vykreslování osoby obžalovaného nezletilými dětmi [REDAKCE]. Pokud se měl například nezletilý [REDAKCE] svěřovat své sestře [REDAKCE] s tím, že obžalovaný měl mlátit matku a jemu měl dát facku a kopat do něj, pak nepochybně by v případě kopů měl zásadní zdravotní následky. Rovněž za nesprávné považuje obžalovaný skutková zjištění týkající se nezajišťování dostatečné lékařské péče, když naopak v rámci řízení bylo prokázáno, že dětem byla zajišťována běžná lékařská péče a v některých případech i specializovaná lékařská péče. Obžalovaný namítá rovněž nesprávnou právní kvalifikaci skutků, především, že by se mělo jednat o páchaní protiprávního jednání po delší dobu. Podle zahájení trestní stíhání ze dne 12. 10. 2021 bylo období, v němž měl páchat trestnou činnost, vymezeno od února 2021 do června 2021. Následně bylo zahájeno trestní stíhání pro ublížení na zdraví, jehož se měl dopustit dne 5.1.2022 na nezletilém [REDAKCE]. Až v rámci podané obžaloby je konstatováno, že k páchaní protiprávního jednání mělo docházet od roku 2019 do 6. 1. 2022 s výjimkou období, kdy obžalovaný byl ve výkonu trestu odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno protiprávní jednání od roku 2019 do května 2020 a od června 2021 do ledna 2022, nenaplnuje protiprávní jednání vymezené období od února 2021 do června 2021 znak skutkové podstaty páchaní protiprávního jednání po delší dobu. Napadené rozhodnutí tedy paušálně postihuje normami trestního práva i případné jednání obžalovaného, které není trestné

právně relevantní a vyplývá z jeho intelektuálních možností a ze sociálního stavu obžalovaného a celé rodiny. Ne každá nedostatečná péče o děti má být důvodem pro trestně právní postih osob, které mají děti v péči. Obžalovaný navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen, a aby byl obžaloby zproštěn nebo, aby byla věc vrácena k dalšímu řízení za účelem provedení navrhovaného dokazování a dalšího řízení.

3. Podle § 254 odst. 1 trestního řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 trestního řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
4. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení přezkoumal krajský soud k odvolání obžalovaného napadený rozsudek ve vztahu k obžalovanému v celém rozsahu, stejně jako řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, byť pouze ohledně výměry uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody.
5. Nalézací soud konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, v němž obžalovanému poskytl dostatečný prostor k uplatnění obhajoby a provedl poměrně obsáhlé dokazování. Přesto musí krajský soud konstatovat, že v průběhu celého trestního řízení došlo k určitým procesním chybám. Usnesením policejního orgánu ze dne 12. 10. 2021, které bylo obžalovanému doručeno dne 15. 10. 2021, bylo zahájeno jeho trestní stíhání pro skutek spáchaný v době od února 2021 do 10. 6. 2021 kvalifikovaný jako zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Usnesením policejního orgánu ze dne 18. 1. 2022, které bylo obžalovanému doručeno dne 21. 1. 2022 bylo zahájeno trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že dne 5.1.2022 úmyslně udeřil dřevěnou vařečkou nezletilého [REDAKCE] a tento skutek byl kvalifikován jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku. Státní zástupkyně dne 31.5.2022 pak podala obžalobu pro skutek spáchaný obžalovaným v době nejméně od roku 2019 do 6. 1. 2022 a spatřovala v něm toliko zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst.1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku. Nalézací soud do svého rozhodnutí převzal takto upravenou dobu spáchání, ze které pouze vyjmul dobu výkonu trestu odnětí svobody obžalovaného v době od 28. 7. 2020 do 19. 2. 2021 a právní kvalifikaci u obžalovaného rozšířil o přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Bude níže rozvedeno, že odvolací soud v jednání obžalovaného rovněž spatřuje spáchání zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku, nicméně obžaloba správně podána nebyla. Pokud obžalovaný měl podle obžaloby tento zločin páchat od roku 2019 do 6.1.2022 a dne 15.10.2021 mu pro něj bylo sděleno obvinění, došlo k přerušení jeho pokračujícího jednání a od sdělení obvinění se mělo jednat o nový skutek, pro který mělo být obžalovanému sděleno obvinění. Obvinění však bylo obžalovanému sděleno pouze pro jednorázový úder poškozeného nezletilého vařečkou. Odvolací soud nemůže toto pochybení žádným způsobem napravit, neboť odvolání podal pouze obžalovaný a v rámci odvolacího řízení nemůže odvolací soud podle § 259 odst. 4 tr. řádu změnit napadený rozsudek v neprospěch obžalovaného. Pokud by odvolací soud upravil konec páčání zločinu týrání svěřené osoby podle prvního sdělení obvinění a napadení poškozeného nezletilého [REDAKCE] dne 5. 1. 2022 kvalifikoval jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku nebo případně dobu od sdělení obvinění do 5.1.2022 jako další zločin týrání svěřené osoby, došlo by k nepřijatelnému zhoršení postavení obžalovaného. Zároveň však musí být i pro toto napadení učiněno rozhodnutí soudu, neboť pro tento skutek byla obžaloba, byť nesprávně, podána. Ač to tedy může znít nevěrohodně, odvolací soud ve prospěch obžalovaného zachoval popis skutku a právní kvalifikaci tak, jak je vyhlášeno v napadeném rozsudku.

6. K posouzení jednání obžalovaného odvolací soud velmi bedlivě přezkoumal dokazování provedené nalézacím soudem a ve veřejném zasedání provedl znovu dokazování čtením svědeckých výpovědí poškozených nezletilých dětí a zpráv OSPODu, škol, Diagnostického ústavu v [REDAKCE] a společnosti ICOS. Následně dospěl odvolací soud k závěru, že obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkových podstat zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákonu a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Přes výše popsané procesní pochybení je bez důvodných pochybností zjištěno, že obžalovaný se k vícero dětem choval s vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, děti fyzicky trestal a nezajišťoval jim vhodné životní podmínky a ohrozil jejich rozumový a citový vývoj. Zároveň se tohoto jednání dopouštěl po delší dobu a vzhledem k intenzitě protiprávního jednání obžalovaného a počtu dětí, které mu byly vystaveny, lze považovat za delší dobu již dobu od 20. 2. 2021 do 10. 6. 2021, tedy dobu téměř 4 měsíců. Ze zpráv k výchovným poměrům v rodině obžalovaného a spoluobžalované pak lze souhlasit i s popisem skutku, že k týrání svěřených osob docházelo již od roku 2019. Ohledně rozhodnutí o vině obžalovaného může odvolací soud plně odkázat na rozsáhlé odůvodnění nalézacího soudu, se kterým se zcela ztotožňuje.
7. Ve prospěch obžalovaného pak odvolací soud hodnotil situaci, kdy období po sdělení obvinění do 6. 1. 2022 nebylo zcela správně kvalifikováno a také skutečnost, že obžalovaný dětem nepůsobil závažnější fyzická zranění a děti po odebrání z rodiny prospívají i po psychické stránce. Obžalovaný byl dosud 5x soudně trestán a i když se na něho stran prvních třech odsouzení hledí z důvodu osvědčení ve zkušební době podmíněného odsouzení a z důvodu amnestie jakoby trestán nebyl, nelze přehlédnout, že nevykonával řádně trest obecně prospěšných prací z roku 2018 ve výměře 300 hodin a musel mu být zbytek trestu přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 206 hodin a zejména, že rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově, sp. zn. 4 T 7/2018 byl za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody na tři léta se zkušební dobou na čtyři léta do 20.8.2022, přičemž zkušební doba podmíněného odsouzení mu byla prodloužena o jeden rok do 20.8.2023. Protože ani výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody a ani hrozba přeměny poměrně dlouhého podmíněného trestu odnětí svobody neodradila obžalovaného od páčání závažné úmyslné trestné činnosti, nelze na obžalovaného působit jinak, než uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody, nicméně vzhledem k výše uvedenému uzavřel odvolací soud, že postačí uložení tohoto trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby stanovené na dvě léta až osm let a v tomto směru změnil rozhodnutí nalézacího soudu a obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody zkrátil o jeden rok na dvě léta.
8. Odvolání obžalovaného směřovalo i do výroku o jeho povinnosti společně a nerozdílně se spoluobžalovanou nahradit nezletilým dětem způsobenou nemajetkovou újmu. Za situace, kdy obžalovaný namísto vedení řádného života a plnění si povinností vyplývajících z jeho rodičovské odpovědnosti a odpovědnosti i k dětem své družky, se kterou žije ve společné domácnosti a podílí se na jejich výchově, namísto řádného zajištění jejich životních potřeb, vytvořením přívětivého rodinného prostředí a vytvořením podmínek pro ne-li šťastné, tak alespoň spokojené dětství bez zbytečného utrpení, se ke svěřeným dětem chová, jak je popsáno výše, lze rozhodnutí o náhradě nemajetkové újmy ve výši 30 000 Kč až 50 000 Kč každému z dětí a náhrady bolestného ve výši 3 783,90 Kč považovat za ve zcela minimální výši a v každém případě oprávněnou satisfakci a odvolací soud neshledává nic, co by měl na výroku nalézacího soudu měnit.
9. Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku rozsudku odvolacího soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice 15. února 2023

JUDr. Jiří Trnka v.r.
předseda senátu

Zpracoval:
Mgr. Roman Šustr v.r.